

ആ സ ന ന മ ര ണ
ചിന്താശതകം.

ഗ്രന്ഥകർത്താ,
സരസഗായകകവിമണി
കെ. സി. കേശവപിള്ള അവർകൾ.

പ്രകാശകന്മാർ
എസ്. റി. റെഡ്യാർ & സൺസ്
വി. വി. പ്രസ്സ്—കൊല്ലം

18-ാം ഖതിപ്പു കാപ്പി—2000.

1131.

1956

ശ്രീമഹാ ഭാഗവതം

രവിവർമ്മ പടങ്ങളോടും ഭാഗവതകീർത്തനത്തോടുംകൂടിയതും.
കുട്ടിയുളള മേനിക്കടലാസ്സിൽ അറത്തുകെട്ടി ചുവട്ടിൽ തോൽബയൻറ
ചെയ്തതും 7 8 0

ശ്രീമഹാ ഭാരതം

1 8 0

അദ്ധ്യാത്മരാമായണം

ഉത്തരരാമായണത്തോടുകൂടിയതും. വലിയ അക്ഷരത്തിലും
നല്ല മേനിക്കടലാസിലും അച്ചടിച്ചു് അറത്തുകെട്ടി തോൽബയൻറ
ചെയ്തതും. 5 4 0

ടി തണുകടലാസിൽ സാധാരണ ബയൻറചെയ്തതും 3 0 0

ടി ആറകംണ്ഡം 2 8 0

ഉത്തരരാമായണം അടങ്ങിയ പത്തിരാമായണം. വരി നിറ
ത്തി രവിവർമ്മ പടങ്ങളോടുകൂടി ടി സാധാരണ കടലാസിൽ സാധാ
രണ ബയൻറ ചെയ്തതും. 3 0 0

രാമായണം നൂ കംണ്ഡംമാത്രം അടങ്ങിയ കാലിക്കോബയൻറ
ചെയ്തതും. 2 8 0

ടി റഹ്മ്കടലാസിൽ സാധാരണ ബയൻറചെയ്തതും. 1 8 0

ടി നൂ കംണ്ഡംമാത്രം അടങ്ങിയതും. 1 4 0

ഉത്തരരാമായണത്തോടും മഹോപാദ്ധ്യായ കെ. സംബശിവ
ശാസ്ത്രികളുടെ വ്യാഖ്യാനത്തോടുംകൂടിയതും. അറത്തുകെട്ടി തോൽ
ബയൻറചെയ്തതിനു് 3 0 0

ടി സാധാരണ ബയൻറ ചെയ്തതിനു് 2 4 0

ശ്രീമഹാ വിഷ്ണുപുരാണം

ശ്രീകൃഷ്ണാവതാരചരിത്രങ്ങൾ, ഭാഗവതത്തിലുള്ളതിനേക്കാൾ
പരമരസകരമായും വിശമമായും വിവരിക്കുന്നതും പതിനെട്ടു പുരം
ണങ്ങളുടേയും നട്ടനായകവുമായ ഒരു മഹൽഗ്രന്ഥം. 1 8 0

ശ്രീ.

ഈ കൃതിയെക്കുറിച്ച് “മുളമിത്രം” പത്രാധിപരവർകൾ

൧൦൭൦ കർക്കടകം ൧൨-ാം-നു-യിലെ ൨൨-ാം ലക്കം

“കേരളമിത്രം” പത്രത്തിൽ എഴുതിയ.

അഭിപ്രായം.

ഈ ശതകം ഒന്നാം സമ്മാനത്തിനു യോഗ്യമായിത്തീർന്നതാണെന്ന് കേരളമിത്രം എഴുതിയത് അത്യന്തമല്ല. ‘ഭാഷാപോഷണസംഘടന’യുടെ അദ്ധ്യക്ഷനായിരുന്ന നോട്ടീസിൻപ്രകാരം ഉണ്ടാക്കി ഇതിനു മുഖിൽ അച്ചടിച്ചിട്ടുള്ള രണ്ടു ശതകങ്ങളും ഞങ്ങൾ വായിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇത് അവ രണ്ടിനെയും അതിശയിക്കുന്നുണ്ടെന്നു സംശയംകൂടാതെ പറയാം. ഈ ശതകത്തിന്റെ ആദ്യത്തെ ശ്ലോകംകൊണ്ടുതന്നെ കവി താൻ വഴിപ്പെട്ടവൻ പോകുന്ന വിഷയത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നു. എത്രയോ ചെറിയൊരു കാര്യം കൃതിയിൽപോലും ചില ഗ്രന്ഥകർത്താക്കന്മാർ ഈശ്വരസ്തുതികളും വന്ദനശ്ലോകങ്ങളും അവതാരികയും മറ്റും അതികലശലായി ആരംഭത്തിൽ കൊണ്ടുചെന്നു ചേർത്ത് അതുകൂടെ ദൈവ്യത്താൽ വരുന്നതാണെന്നു മുഖിപ്പിക്കുന്ന ഒരു സമ്പ്രദായമുള്ള ഈ കാലത്ത് കേരവപിള്ള അവർകൾ തന്റെ ശതകത്തിന്റെ തുടക്കമായ ശ്ലോകം താഴെ ചേർക്കുന്നപ്രകാരം ചെയ്തതിന്റെഭയം സന്തോഷകരമായിരിക്കുന്നു.

(ഇവിടെ ൧-ാം ശ്ലോകം)

ഇതുകൂടാതെ പറയപ്പെടാവുന്ന വേറെ ഒരു ഗുണം ഈ ശതകത്തിനുള്ളത് മരിക്കുവാൻപോകുന്ന മരുമരുടെ മിനകൾ എത്രപ്രകാരത്തിലിരിക്കുമെന്ന് ഉപരിച്ചറിയുന്നതിന് ഗ്രന്ഥകർത്താവ് വളരെ മനസ്സുവെച്ച ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് ഈ ശതകത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങൾ കൊണ്ടും തെളിയുന്നുണ്ടെന്നുള്ളതാണ്. ചില കവികൾ തങ്ങൾ എഴുതിയിരിക്കുന്ന വിഷയത്തെ പ്രതിപാദിക്കുവാൻ ചെയ്യുന്നതിൽ അധികം ശ്രമം ശബ്ദംഗിയും മറ്റും വരുത്തുന്നതിനായി ചെയ്യുന്നത് അസാധാരണമല്ല. എന്നാൽ കേരവപിള്ള അവർകൾക്ക് സാമാന്യമായുള്ള കവിതാ സാമർത്ഥ്യംനിമിത്തം ഈ ബുദ്ധിമുട്ടിന് അവർകളുമില്ല. തന്റെ വിഷയത്തെ കഴിയുന്നിടത്തോളം ശക്തിയും സാധാരണവുമായും പ്രതിപാദിക്കുന്നതിനു മാത്രമേ ശ്രമിക്കുന്നു. ശബ്ദംഗി അനുരൂപിതമായിത്തന്നെ വന്നുകൊള്ളും. ഈ ഫേതു കൊണ്ടാണ് ഈ ശതകം മറ്റു ശതകങ്ങളേക്കാൾ വൈശിഷ്ട്യമുള്ളതായതെന്നു ഞങ്ങൾക്കു തോന്നുന്നത്.

ശ്ലോകങ്ങൾ എല്ലാം 'ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിത' വൃത്തത്തിലാണ് ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ളത്. മലയാളഭാഷയിൽ ഈ വൃത്തം ഇതിലും ഭംഗിയായി പ്രയോഗിച്ചു ഞങ്ങൾ കണ്ടിട്ടില്ല. മിക്ക ശ്ലോകങ്ങളും ആസന്നമേണൻ്റെ ചിന്തയെ വളരെ തീവ്രമായും സ്പഷ്ടമായും കാണിക്കയും; വായനക്കാരുടെ ഹൃദയത്തിനു വ്യസനം തോന്നിക്കയും ചെയ്യുന്നവയാണ്. അവയിൽ വിശേഷിച്ചു ദുഃഖജനകങ്ങളായ ചില ശ്ലോകങ്ങളെ താഴെ ചേർക്കുന്നു.

(ഇവിടെ ൨൫, ൯൧, ൯൨, ൯൩; ഈ ശ്ലോകങ്ങൾ)

ഈ ശതകത്തിൽ ഈ ൯൩-ാം ശ്ലോകത്തെയാണ് ഞങ്ങൾ ഏറ്റവും ബഹുമാനിക്കുന്നത്. അതിൽ യഥാർത്ഥമായ കവിത വളരെയുണ്ട്. ഉൽപ്രേക്ഷ, അതിശയോക്തി മുതലായ അലങ്കാരങ്ങളെ വാരിവലിച്ചു പ്രയോഗിക്കുന്നതല്ല കവിയുടെ ഈ ശതകം വായിച്ചാൽ കവികൾക്കു നല്ലവണ്ണം മനസ്സിലാകും. മനുഷ്യമയത്തിൽ അതിനിസ്സാരമായി നാം അതുവരെ വിചാരിച്ചവനത്രം നിത്യചരിയമുള്ളതും അയ്യ അചേതനവസ്തുക്കൾക്കുപോലും ആസന്നമേണൻ കൊടുക്കുന്നതായ പ്രാധാന്യവും, അവയുടെ നേരേ കാണിക്കുന്ന സ്നേഹവും ഒരു യഥാർത്ഥകവിയുടെ ഹൃദയത്തിൽ മാത്രമേ തോന്നുകയുള്ളൂ. തലയണ, കിടക്ക മുതലായതുകളെ നോക്കി,

“ഇനോതുനവസാനയാത്രയിനിനാം ചേന്നീടുകില്ലെന്നുമേ”

എന്നു് ആസന്നമേണൻ മനസ്സുകൊണ്ടു പറയുന്നതായി വണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നതിൻ്റെ യഥാർത്ഥ്യം ഇപ്പോൾ ഈ ശതകം വായിക്കുമ്പോൾ മനസ്സിലാകാത്തവർക്കു് ഒരുകാലത്തിൽ മനസ്സിലാകാതിരിക്കയില്ലെന്നുള്ളതു നിശ്ചയമാണു്.

കേശവപിള്ള അവർകളെക്കുറിച്ച് ഞങ്ങൾക്കുണ്ടായിരുന്ന ബഹുമാനം ഈ ശതകം വായിച്ചതിൻ്റെ ശേഷം അത്യന്തം വലിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ കവിയുടെ യശസ്സിനെ അദ്ദേഹത്തിൻ്റെ മറ്റു കൃതികളേക്കാൾ അധികമായി ഈ അല്പമായ ശതകത്തിന്മേൽ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി ഭവിഷ്യൽസന്തതികൾ ചോദിക്കുമെന്നു ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു. ഈ ശതകത്തെപ്പറ്റി അഭിപ്രായം പറയാൻ സംഗതിയായതിനെക്കുറിച്ച് ഞങ്ങൾക്കു വളരെ അഭിമാനമുണ്ടു്. “ഭാഷാപോഷിണി” സഭായോഗത്തിൻ്റെ ഒന്നാംസമ്മാനത്തിനു് അർഹമായതാണു് ഈ ശതകം എന്നുമാത്രം കേൾക്കുന്നതുകൊണ്ടു് ഇതിൻ്റെ ദശാശോമെങ്കിലും യോഗ്യതയെക്കുറിച്ച് ഒരു ജ്ഞാനം ആർക്കും ഉണ്ടാകുന്നതല്ല.

ആസന്നമണ ചിന്താശതകം

കല്യാശ്രീ കലരണ ഭക്തമഹാദേശത്തിൽ മൂന്നും മുഖാ
 കല്യാണാഞ്ചി നന്നാം ഗൃഹസ്ഥനൊരുവൻ താരണ്യകാലം തുടയാം
 കല്യതേന കഴിച്ചു വാൽകദശാമദ്ധ്യേ മഹാഭോഗനി-
 സ്തല്യക്ലേശമൊടേ കിടന്നഥ വചാരിപ്പാൻ തുടങ്ങിടിനാൻ. ൧

ഉല്ലാസപ്രദമായ ഞ്ഞുവനമഹം കൈവിട്ടു വാൽകൃമാം
 വല്ലാതുള്ളൊരമണ്യദശമതിൽ ചന്ദ്രന്തുംശവൈദത്തൊടേ
 മല്ലാടുന്ന മഹാമയാഹവയമെഴും സപ്പുഷിനാൽ ഗ്രസ്തനായ്
 നില്ലാതായിനിമേചിരിക്കുൻ വിജയം തെല്ലാ വേിക്കില്ല മേ. ൨

ഹാഹാ! ഭൂതചവാസമെത്ര പാമനാദത്തിനിന്നാസ്സഭം!
 ഹാഹാ! സൂര്യസുധാകരാദികൾ വിളങ്ങിടുന്നൊരാകാശവും
 ഹാഹാ! പുഷ്പഫലാദിപൂണ്ണതരജാലോല്ലാസിനീഭൂമിയും
 ഹാഹാ! സൽസമസൃഷ്ടരും തരുമൊമസ്സുഖ്യങ്ങളോക്കാവതോ. ൩

കാലത്തിങ്ങെഴുന്നറുന്നോക്കമളവിൽ ബാലാക്ഷനാലും പ്രഭാ-
 ജാലത്താൽ ഭൂവദന നിറഞ്ഞൊരു തമസ്സല്ലാം ശമിപ്പിച്ചുടൻ
 മാലെത്തിട്ടലയുന്ന കോകനീരതൻ സന്തോഷസന്താനമായ്
 ചേലൊത്തങ്ങു വിളങ്ങിടുന്നതിനിമേൽ കാണ നതെന്നാണൊൻ. ൪

‘അമ്മേ! വന്നിടു’കെന്നു ചൊന്നു കരവും കാലും കൂടത്തൊന്തിപു-
 ണ്ടമ്മിത്തയ്ക്കു കരഞ്ഞുകൊണ്ടുഴലുമെൻ പൊന്നൊമനക്കുഞ്ഞിനെ
 ചെമ്മേ ചെന്തന്നമ്മവച്ചു ചരിക്കുന്നൊതിപ്പണന്നിട്ടെടു-
 ത്തമ്മയ്ക്കുള്ള കരത്തിൽ നൽകുവതിനിച്ചെയ്യാവതോ? ദൈവമേ! ൫

നാമീമെഴുവകൾ വന്നണഞ്ഞെടിയൊഴുന്നെന്നോമനപ്പുത്രിയാൾ
 ‘സാമീഗാമപധാനി’യെന്നു സമസം സപ്തസ്വപം സാദരം
 സ്ഫാമീഭൂതചിലാസമോടു സായതം പാടുന്നതിൻ ധാടി കേ-
 ട്വാമീ വത്സലഭാവമോടിനി രസിച്ച്ചീട്ടുന്നു കൂടുംമുദാ? ൬

പാടീടും മേ പുത്രിതൻറയടികിൽതത്തിക്കളിച്ചെത്തിയൻ-
 ചോടീ നിൻകടലാസെനിക്കു തരികെന്നോതിട്ടു കിട്ടായ്തയാൽ
 കൂടിടുന്നൊരു കുണ്ഡലാവമെഴുമെൻ കുഞ്ഞിങ്ങണഞ്ഞൊപ്പൊഴെ-
 ന്നോടീ വാൽപറഞ്ഞിടും വിധമിനിക്കെല്ലോടു കേൾക്കാവതോ? ൭

ഭാഗ്യത്താൽ വെള്ള നൃസംഗീതം പ്രാപിച്ചു സൈ-
 ഭാഗ്യത്താൽ പുകയ്ക്കുന്ന ഭക്തിപ്പൂക്കൊന്നു കൊണ്ടാടി,
 യോഗ്യമാർക്കു യോഗ്യമാവേണ്ടതും അതിപ്പോലീ ദുർ-
 ഭാഗ്യത്താലിടയാക്കിയെന്നതുമെന്തിക്കൊരുപോലാവാതോ? ൧൩

കാളംകോപമിയന്നു ഞാനൊരുദിനം കാളാംബുവാഹാളിയെ-
 ക്കാളം കാന്തികലൻ കൂന്തലെഴുമെൻ മാൻകണ്ണിയാൾ മങ്കയേ
 ആളം നൽകൂപയെക്കളഞ്ഞധികമാക്ഷേപിച്ചു ശിക്ഷിച്ചതി-
 ന്നാളം ഫന്ത! മറന്നതില്ല പകരം ലാളിച്ചുചിലേളുമേ. ൧൭

പാടത്തിൻകരയിൽപ്പതിഞ്ഞറുപറക്കണ്ടം മുറയ്ക്കുണ്ടതെൻ-
 മാടൊത്തീടന വട്ടണിസ്തനി തനിയ്ക്കേകീച്ചതേകീടുവാൻ
 കൂടിത്താപമലംനടിച്ചിഹ വസിച്ചീടുന്നവൻതന്നോടൻ-
 പോടിത്തച്ചിലുമയ്ക്കിലായതു നടത്തിടാൻ തുനിഞ്ഞീടുമോ? ൧൮

എന്നിൽ പ്രേമമിയന്നിടുനൊരു മകൾത്തയ്യാകമിയ്ക്കോമന-
 ക്കനൽക്കാരണവേണിയാൾക്കു കണവൻ വന്നിലയിന്നോളവും
 മന്നിൽ തുല്യതയുള്ളവനിലുള്ള നല്ലീടാനുമുഡാദമാ-
 ലിന്നിൽക്കണവർ പാത്രമായിവരികില്ലെന്നിന്നു തോന്നുന്നു മേ. ൧൯

ഇന്നാൾ വേളികഴിച്ചയച്ചു കുരിമീൻകണ്ണാൾ മകൾക്കും ഗുണ-
 ക്കനായ് നന്ദിവളന്നു മിന്നിടുമൊമിപ്പൊന്നോമനപ്പത്രനും
 നന്നായുള്ള സുതൻ പിറന്നു കുതുകാൽ കണ്ടെൻറെയിക്കണ്ണുകൾ-
 കൊന്നാനന്ദമിയന്നിടുന്നതിനുമുണ്ടായില കാലേ വിധി. ൨൦

മുട്ടേതും പിടിപെട്ടിടാതെ മരവുംകാലത്തിൽ മാലെത്തിടാ-
 തൊട്ടേറെത്തടി വാങ്ങിവച്ചു ബതി! ബംഗ്ലാവൊന്നു തീപ്പിക്കുവാൻ
 കീട്ടേണ്ടുവക ശേഖരിച്ചു ശരിയായ് തീർത്തിട്ടതിന്നുള്ളിലെൻ-
 മട്ടോലും മൂറ്റുവാണിയോടമരുവാൻ കാലം ലഭിച്ചില മേ. ൨൧

നാമിന്നേവരെയോമനക്കയിലൊളിച്ചൊല്ലാളു കല്യാണിയാ-
 മോമൽപുതി വസിച്ചീടും ഗൃഹമതിൽ ചെന്നില്ലിരുന്നില്ലവോ!
 സോമശ്രീമുഖി കാന്തനാം സുഭഗനോടൊന്നിച്ചു നന്ദിച്ചുകൊ-
 ണ്ടീ മൽസൽകൃതിയിൽ കുതുമലമലം കൈവന്നുമേവുണുപോൽ. ൨൨

ചേലിൽ ബ്രാഹ്മണസദ്യ മൂന്നുകുറി ഞാൻ മൂന്നംനടത്തിച്ചുപി-
 ന്നാലേ വെള്ളമൊഴുപ്പുമങ്ങനെ കഴിപ്പിച്ചേനനോകം ദിനം
 മേലിൽ സത്രമതൊന്നു മാറ്റുന്നടുവിൽ കെട്ടിപ്പൊൻ വേണ്ടപോ-
 ചാലോചിച്ചു ഫലിച്ചതില്ലതിവിടെച്ചിന്തിപ്പുതെന്തിന്നിനി. ൨൩

ചെയ്യും ജോലികളൊക്കെ നല്ല ചിതമാന്തീടാൻ മിടുക്കുള്ളൊരെൻ
 പയ്യൻതാൻ പതിനാലുവർഷമുടനോന്നംശീഷ്ഠ് പഠിക്കുന്നവൻ
 ബിജുയെന്ന മരോജ്ഞമായ മഹിതസ്വമാന ബിജുയെന്നതി-
 ണ്ണേ! കണ്ടതിമോദമാന്തരുവാൻ കാലം ലഭിച്ചിലേമേ. ൨൭

ഇച്ഛയൊത്തചിന്ത പണം പരിചിന്തോടൊട്ടിങ്ങു കിട്ടുന്നനാൾ
 പച്ചപ്പൂപതിച്ചു കറുത്തുവിലസും ചൊൽക്കോടയ്യും താലിയും
 മെച്ചത്തിൽ പണിയിച്ചു കൊച്ചുതനയയ്ക്കേ കണമെന്നായ്തന്നും-
 വെച്ചുനായതുചെയ്യതിന്നു വിധിതാനെകീഴ് മേ കാലമോ? ൨൮

തെങ്ങിൻതൈകൾ വരുത്തി ഞാനധികമത്തോപ്പിൽ കഴിപ്പിച്ചുവ-
 ച്ചിങ്ങിപ്പോഴവ കാഴ്ച പാനവസരം കൈക്കൊണ്ടു നില്ക്കുന്നു ഹാ!
 തിങ്ങിപ്പോങ്ങി വിളങ്ങിയേറുമവയിൽത്തങ്ങും ഫലം ഭംഗിയോ-
 ടിങ്ങിപ്പാപിയിവന്നു തെല്ലനുവേച്ചിടാൻ കഴിഞ്ഞില്ലേമോ? ൨൯

നന്നായുള്ളൊരു റൌക്കയെന്നുടെ മകൾക്കായിട്ടു തയ്യിക്കുവാ-
 നിന്നാൾചെന്ത തിരിഞ്ഞുനല്ലു തൂണി ഞാൻ ചാങ്ങിച്ചു വച്ചിടീനേൻ
 അന്നാൾ വന്നൊരു ജോലികാരണമത്രും പിന്നീടു സാധിച്ചതി-
 ല്ലെന്നായുന്നിനിയാമെടുത്തതമിതാനന്ദം ധരിക്കുന്നുവോ! ൩൦

ഉന്മേഷത്തൊടു ലോകമത്ര ചിലനാളുൾക്കൊള്ളുമക്കണ്ണുകൊ-
 ണ്ടന്മേനിസ്ഥിതി കാങ്ങിലും ബന്ധ! മറന്നീടും ക്രമത്താൽ ദൃശം
 നന്മേനിക്കളിയാൻ ചിത്രമെഴുതിച്ചിട്ടാശ്രു ക്ഷയസ്ഥല-
 ണ്തിന്മേൽ മോടിയിൽ വച്ചിടാനുചസരം വന്നിലിവന്നേതുമേ. ൩൧

എന്മേനിപ്രതിരൂപമിച്ചുവരേതിൽ ചെമ്മേയിരുന്നെങ്കിലീ-
 നെന്മേനിപ്രതിമല്ലമാർദ്ദവമെഴും നന്മേനിയാൾ മാന്വിഴി
 ഉന്മേഷം മമ ബാലകന്ദ ഹൃദയത്തിന്മേൽ ഭവിക്കുന്നനാൾ
 നന്മേളത്തൊടുമാന്തിയോടുമതു കാണിച്ചുവെ നേനിച്ചുതാൻ. ൩൨

നല്ലൊരമണ്ണു പിരട്ടിയിഞ്ചമുതലായ്ത്തേച്ചുണ്ടു മുങ്ങിക്കളി-
 ച്ചുല്ലാസേന നവീനമായ വസനം ചാത്തിബ്ഭുജിച്ചുങ്ങനേ
 മുല്ലപ്പൂവകൽ ചന്ദനാദികളണിഞ്ഞൻപോട്ടു സുഷ്ണിച്ച മെയ്
 വല്ലാതായിനി മേലിലേതുവിധമായ്ത്തിന്നീടുമോ ദൈവമേ! ൩൩

കണ്ടാലാക്കുമരജ്ജമാദമിയലും കണ്ടങ്ങൾ വേണ്ടോളമി-
 ണ്ടുണ്ടാക്കിച്ചു പറയുമേറമിഹ സന്യാദിച്ചുറപ്പിച്ചു ഞാൻ
 കണ്ടാമണ്ടി പിണച്ചിടാതിതുകളെപ്പാലിച്ചു കാലങ്ങളിൽ
 പണ്ടാമക്കരവും കൊടുത്തിവർ പൊറുത്തിടാൻ തൂനിഞ്ഞീടുമോ. ൩൪

ആരം വന്നു തൊടാതെ സൂക്ഷ്മതയോട് വീക്ഷിച്ചു സൂക്ഷിച്ചൊരി-
ച്ചാരം ചാതകജന്മ കട്ടിൽമുതലാം നിസ്തുലവസ്തുക്കളെ
ചേരും ശോഭകൃത്തി മേച്ചിതുചൊൽ നന്നാക്കിവെച്ചിട്ടുചൊ-
ന്നാരുന്മാരായ്തമോ? ധനേച്ഛയുടേയാർ തൊന്നു വിററിട്ടുമോ. ൩൨

മുൻപെയെന്നുടെപ്പുവർണ്ണ സുമ്പും പ്രാപിച്ചനാളേ പരം
വൻചൊല്ലും പ്രസന്നാഖ്യാതിനിൽ മുഴുകിട്ടുവാറാത്തരംപോലെ-
ത്തൻചൊല്ലും ചില സാമവാക്യകരപറഞ്ഞാശ്വാസമേകീടിനേ-(ഞാൻ
ഞാൻചെരിയ്കലെന്ന ചേദമതുചൊല്ലോത്താരു തീർത്തിട്ടുമോ? ൩൩

പുഷ്പാനന്ദമിയന്നു ഞാനിവിടെ വാണീടുന്ന നാളെനിൽന-
ല്ലിപ്പുംകാട്ടി വന്നങ്ങിനിന്നു പലതും തട്ടിച്ചു പിടേറിടും
ദൃഷ്ടക്കൂട്ടർ തിരിഞ്ഞുചൊല്ലുപിഥ നോക്കീടുന്നതില്ലിന്നു ഹാ
കപ്പും! മേൽ ഗുണമൊന്നുമില്ലിവനിൽനിന്നെന്നായി വന്നിലഭയാ?

ആലോലാശ്രുകലനിലുംതളിർകമത്താലോമനക്കണ്ണിനെ--
ത്താലോലിച്ചുതളർന്നിന്നുവലയുന്നി ലോലമാൻകണ്ണിയെ
ചേലോലും പല ലീലയാൻകമലിത്താലോകനംചെയ്യിടാ-
തീലോകത്തെ വെടിഞ്ഞുചൊവതിലെഴും മാലോല്പതിനാവതോ? ൩൪

സന്താപത്തൊടുത്തിരുന്ന വിവിധം ദിവ്യൗഷധം ഭൃഗുമാ-
യെൻതാപം തകരാൻതരുന്ന കരുണാസിന്ധുക്കൾ വെന്ധുക്കളും
എന്തായാലുമിനിക്കിടക്കയതിൽനിന്നീത്തൊന്നെഴുന്നേൽക്കയി-
ല്ലെന്താവം? പല ചിന്തയന്തമതിയായാഹരന്! ചിന്തുന്ന മേ. ൩൫

ഏവമെന്നെയുമിന്നിയും ചിലദിനം ഭൂവികൽ മേവീട്ടുടൻ
ജീവൻപോവുകിലാപലാതിയിവനിൽത്താവുന്നതല്ലീചിധം
ചാവും കേവലമേവമേവനമിരിക്കാവല്ല നിത്യം, വൃഥാ
വേവുന്നാചിലമെങ്കിലും മമ മനസ്സുവാത്തിദാവത്തിനാൽ. ൩൬

ചൊല്ലേണം വരവെല്ലൊഴാണു? വരുവാൻ വൈകൊല്ലയെന്നല്ലവാൽ
വല്ലേടത്തുമിവൻ ഗമിപ്പതിനൊരുങ്ങീടുംവിധേയ ചൊല്ലിടും
അല്ലേലുംകുളർവേണിയാർക്കിഹ ഭവിച്ചീടുന്നഭാവം പൊരാ-
വല്ലേ കല്ലുമിതോക്കുകിൽ സപദി "വെണ്ണീറായി" നിറം ദൃശം. ൩൭

മരോദമോ ചരിതങ്ങൾ ചൊല്ലിയവർതൻ ദുഃഖങ്ങൾനൽകെശരലം
പെറോരുത്തമമായ ബാധവജനം കിഞ്ചിൽ കുറച്ചീടവേ
ഉറോരിൽ ചില മൂലനാരികളണഞ്ഞിട്ടെന്റെ വൃത്തങ്ങള-
ങ്ങുറോരാതുവൊഴുതാത്തിപിന്നെയുമവർക്കുടത്തുനുകത്തും ദൃശം! ൩൮

ഞാനോരോരോകുറിച്ച് ചെയ്ത വൃത്തികളെല്ലാം തന്നെ അതാഴ്ന്നുപോയി--
 അതോരോരോകുറിച്ച് ചെയ്ത വൃത്തികളെല്ലാം തന്നെ അതാഴ്ന്നുപോയി--
 താനേ തൊണ്ടുവീർപ്പു മിണ്ടുവതിനാലാകാതെ പോയി.
 താനേ തൂം പഠനത്തെ നീക്കി മെമ്പസാനം മോടനം തന്നെയാം. ൨൦

കൂറോടാസപജനങ്ങൾ ചൊല്ലിന സമാധാനപ്രധാനോക്തിയാൽ
 കാരോടു കമിപ്പേണിയാൾ പകൽ പണിപ്പെട്ടെങ്കിലും പോക്കിടും
 അറോടൊന്നെഴുതശ്രദ്ധാരെയെടേറോ വല്ലാതെയല്ലിക്കല--
 മോറോടക്കരതാമണച്ചു മമരൂപംതന്നെ ചിന്തിച്ചിടും. ൨൧

പിന്നീടുണ്ടകഴിച്ചുവെന്നതു വരത്തിക്കൊണ്ടുറങ്ങിട്ടുവാ--
 നന്നീടും മുകിൽവേണിയാൾ ചെറുനിലം തന്നിൽകിടക്കും ദൃഢം
 വന്നീടാ ഖത! നിദ്രയേതുമതിനാലൊട്ടേറെനേരം കര--
 ഞാനീടാൻവൾ പിന്നെയങ്ങനെ മയങ്ങിടും തെരുങ്ങി ക്ഷണം. ൨൨

എന്നെത്തന്നെനിനച്ചു കിഞ്ചനമയങ്ങുന്മാരുടെൻ മുൻപിലാ--
 യെന്നെ സ്പഷ്ടതാം കിനാവു ഘനനേർവേണിക്ക കാണിച്ചിടും
 എന്നോമൽക്കണവൻ ധരാതലമുപേക്ഷിച്ചില്ല ചുമ്മാതെയൊ--
 ണിനേരം വ്യസനിച്ചതെന്നവൾ വിചാരിച്ചേറെ മോദിച്ചിടും. ൨൩

എത്തിട്ടുന്നരമാഗമോടു പലതും ചൊല്ലിട്ടു കൈനീട്ടിയ--
 ഞെത്തിടും പുണരുന്നതിനുടനെയൊടുപ്പുൻ കിനാവുചൊല്ലാഴേ
 മെത്തിട്ടെന്നൊരസൂയകൊണ്ടു ഖത ഹാ! മാറീട്ടു കാവേണിയെ--
 ഞെത്തിടും കടുതാപമാകിയ കൊടുംതീയിൽ പതിപ്പിച്ചിടും. ൨൪

പിന്നെക്കഷ്ടമെണ്ണിററിത്തരകരയും ഖസുക്കളുടപ്പാളുണ--
 ണ്നേന!യെന്നൊരുവേലയാണിതു മരിച്ചോർപിന്നെ വന്നീടുമോ
 ഇന്നേവം മൃതിയാൻസാതെ പലനാളാക്കും വസിക്കാവത--
 ല്ലിത്തം നാളെയുമായ് നമുക്കമിതുപോൽവന്നീടുമെന്നോതിടും. ൨൫

ഏവം ഖസുജനങ്ങൾതന്റെ വചനം കേട്ടങ്ങങ്ങിട്ടുതാ--
 നാവിർഖാഷ്ട്രമേ സരോജമിഴിയാൾ മിണ്ടാതെകണ്ടങ്ങനെ
 രാവെല്ലാം വ്യസനിച്ചുപോക്കമിവയിന്നോക്കുന്മാർക്കൊമ്പതിൽ
 താവും ഭാവവികാരമെങ്ങനെ വഹിച്ചിടും സഹിച്ചിടുമോ? ൨൬

സ്വച്ഛാഭം ശയനാന്തരത്തിൽനിശയിൽ അങ്കുരനാമൻകൊണ്ടുണ--
 ന്നച്ചാ! വന്നിട്ടുകെണുനോക്കുമളവിൽ കാണാത്തു കേണുനറവും
 ഇച്ഛാഭംഗമിയന്നിടുന്ന സമയം കച്ചേൽമുലത്തയ്യലാൾ
 വിച്ഛായാനനമാൻ 'ഞാനീവിടെയെന്നോരേപ്പേ' തെന്നോത്തിടും.

എന്തിന്നിങ്ങനെയോർത്തിട്ടുന്നിളമയുളളോടും മനക്കാമ്പതിൽ
 ചിന്തിക്കാതൊരു മുത്രവെത്തിയതു ഞാൻ കണ്ടിങ്ങുവേണ്ടോളവും
 ചിന്തിക്കാനുതെന്നുചിക ചിരം ചിന്തത്തിൽവെവേ-
 ള്ലന്തിക്കുവെവതൊക്കെയെന്നൊരു സമാധാനം പ്രധാനം ദൃശം. ൫൩

ഊത്താൻമരുവീടുമെൻ മരുമകനായിട്ടു മൽസേവക-
 ന്നാമെത്താനൊന്നെഴുത്തുനൽകി വഴിപോൽ പെട്ടെന്നു വിട്ടിടണം
 നേരത്തൊതൊരു ഭക്തിയും വിനയവും പണ്ടേയവന്നുണ്ടിതൻ-
 ചാരത്താശുവരുത്തിയശ്ശിശുവിനെ ഞെണ്ടകിൽ വേണ്ടില്ല മേ. ൫൭

ഉള്ളിൽകാളിനവൈരവും വെളിയിലെസ്സുനോഷവും സന്തതം
 കൊള്ളിക്കുന്ന കുശീലമാൻ കുടിലതപം ചേർന്നുമാ വാണിടും
 പുള്ളിക്കാർ മമ ഭാഗൾശനമതിനായിങ്ങു വന്നിടുകിൽ
 തള്ളിക്കേണമുടൻ പുറത്തവരണഞ്ഞീടെണ്ട കാണേണ്ട മേ. ൫൮

കേമതപം കലരുന്നവെങ്കിലുമലം കൈവന്ന മയ്യാദയാൽ
 ശ്രീമെത്തും സ്തുതിപ്പുണ്ടു ശീതളതരം ശീലം പുലർത്തിസ്സുദാ
 പ്രേമത്തേൻ പൊഴിയുന്ന ഭാഷണമെഴും മിത്രങ്ങളെശ്ശീശ്ശി-
 ന്നീ മത്താപമകറുചാനിഥ വരുത്തേണം പെരുത്താദരാൽ. ൫൯

മക്കൾക്കും മടുചാണിപ്പാൾക്കുമിനി നിർബാധം വസിച്ചിടുവാൻ
 തെക്കുള്ളാമ്പ്ഭവനങ്ങൾ സംപ്രതികൊടുക്കാഞ്ഞാൽ കണക്കായ്യാ
 ഇക്കാലത്തിവയൊക്കെ ഞാൻ വിശദമായ്ത്തീർക്കാതിരുന്നാലിനി-
 ള്ലിൽക്കാലത്തവർ കണ്ടവൻറെ കഴൽ വന്ദിക്കേണമെന്നായ്യാരും. ൬൦

പെട്ടിക്കുള്ളിലിരുന്നിടുന്ന കസവിടുളളൊരു തട്ടങ്ങളും
 കുട്ടിക്കുള്ളൊരു തൊപ്പിയും കവണി തുല്ല്യാവു നല്ലട്ടതും
 കെട്ടിക്കുള്ളമുറിക്കകത്തു കരുതിസ്സൂക്ഷിച്ചു പൊൻസൂത്രവും
 തട്ടിക്കുള്ളർഹമിച്ചിടായ്ക്കുതിന്നുടൻ ചട്ടങ്ങൾ ചെയ്യിടണം. ൬൧

മാണിക്യപ്രഭമിന്നിടും മഹിതമാമെന്തൊതിരും മാനിനീ-
 മാണിക്യതപമയന്നിടും മമ മകൾക്കേകാന്തമേകീടണം
 മാണിക്യാപലക്ലിപ്തകങ്കണഗണം ക്ഷണിക്കുമെൻപ്രാണനെ
 ത്രാണിക്കാൻ മുതിരുന്നൊമെൻറെ മധുനവാണിക്കുമേകീടണം. ൬൨

ഒട്ടേറെപ്പണമിങ്ങെനിക്കു പലതും തന്നിടുവാനുണ്ടതി-
 ന്നൊടും നല്ല കണക്കുത്തൊന്നെഴുതിയില്ലെന്നല്ലസാമാനവും
 ഒട്ടൊക്കെച്ചിലർ കൊണ്ടുപോയതിവിടെത്തന്നില്ലിതിനല്ലൽകൈ-
 വിട്ടെല്ലാമുരചെയ്യണംസഹജമോടല്ലെങ്കിൽ വില്ലകമാം. ൬൩

വീട്ടാനുള്ള കടങ്ങളും ചിലതെനിക്കുണ്ടായവയ്ക്കുമാത്രം മുതൽ-
 ങ്ങത്തും വേണ്ടവിധത്തിൽ ഞാൻ കരുതിയട്ടില്ലെന്നുവന്നിടിലും
 വാട്ടംവിട്ടു വരേണ്ടതൊക്കെ വഴിയോരത്ത് വേഗേന ചുങ്ങിക്കടം-
 വീട്ടുന്നാകിൽ വിചാരമെന്തിനു ഓരോ മിട്ടും കുറു വയ്ക്കിടോ. നവ

കൃത്യാകൃത്യവിവേകവും കലമതിൽ പശ്ചാത്തപ്തമുണ്ടായും
 സത്യാസത്യവിചാരവും സമൃദ്ധിതം കയ്യാണ്ടുപാക്കേണ്ടതും
 ഭക്ത്യാദിക്കു വിധേയമായവിധവും പ്രത്യേകമതേണ്ടതി-
 നത്യാവശ്യകമൊക്കെയിങ്ങിവർ പറഞ്ഞിടാതറിഞ്ഞിട്ടുമാ? നവ

ഏന്താണീ ഉതിയെന്നതത്രവിധമാണെന്നും നിനയ്ക്കാവത-
 ല്ലെന്നാപത്തിനു നിരൂപാലൈ വരുമാ നിരൂപണം തന്നിച്ചും
 സന്താപപ്രമദങ്ങളേകുമതിയായ് സ്വപ്നങ്ങളിന്നല്ലമ-
 ല്ലെൻതാപം ഖേത! ഭീർവ്വ നിരൂപിതമാണെന്നായി വന്നിട്ടുമാ? നവ

കാലൻകോപമിയന്നു കയറാൽ ചെട്ടെന്നു കെട്ടിട്ടുമാ-
 കാലത്തികലണഞ്ഞിട്ടെന്നു ഉതിയെന്നെന്നു സാധാരണം
 കാലാഹ്വാനസമേതനായൊരുപുമാനങ്ങളോ പുമാനങ്ങളിൽ-
 കാലത്തേച്ചിലർ കാലനെന്നുചിതമായ് പണ്ഡിച്ചു വണ്ണിച്ചുതോ? നവ

സൂര്യൻതന്നുടെസുന്ദരവാണു സുന്ദരസ്താകെന്നൊക്കെകാലനെ-
 ന്നായ്യാതെഭീർവ്വദർശിക്കും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടതിസ്പഷ്ടമായ്
 കായ്തും നേരമതു രാത്രിയും പകലുമുണ്ടാക്കുന്നതോക്കുവാഴ-
 സ്സൂര്യൻ കാലമതിന്നെഴും ജനകന്മാണെന്നും വരുന്നില്ലയോ? നവ

ഓരോരോ ദിനമേ നന്മഴുവുകൊണ്ടായുർദ്രമത്തിന്നെഴും
 വേരോരോരമുറിക്കയും സമൃദ്ധിതം വീക്ഷിച്ചുടൻ ശിക്ഷയേ
 അരോ ഭൂമതിയായവന്നതർക്കയും ചൊയ്യെന്നീയേ ചെയ്തതാൽ
 നേരോടന്തകടസ്സയാമിതയുമിക്കാലത്തിനാവില്ലയോ? നവ

ഏതും ചെയ്തതിനോത്തുകണ്ടിട്ടുകിലാളല്ലാതെ വല്ലാതെയി-
 ങ്ങാതുംഗാത്തി കലനാങ്ങാൻ ഖേത! മരിച്ചെന്നായി വന്നിടിലും
 ശ്രീ തുള്ളും നമജനമേവമിനിയും ചൊൽക്കൊണ്ടുകൈക്കൊണ്ടിടാ
 മേതുതാപം മമ കമ്മസന്തതിയതിന്നേതാനുമുണ്ടാകുമാ? ൭൦

അല്ലാ ഭൂമിയതിൽ ജനിച്ചമരണംപുഴാൽപുനർജ്ജനമൊ-
 ന്നില്ലാ നിണ്ണയ,മെന്താമിന്ന ചിലമോതിട്ടുന്നതോക്കേണ്ടയോ
 എല്ലാമിഞ്ചുവനത്തിലാണെന്നുവെച്ചിട്ടുന്നതല്ലാതെ മ-
 റ്റാല്ലാ മാർഗ്ഗമതെ,അമിങ്ങാരുമതം ചൊല്ലുന്നവല്ലാ ദൃശം. ൭൧

ദേവിൽ സംഭവമില്ലെന്നു ചരിച്ചു. ജനങ്ങൾ സ്പുഷ്ടമാണെന്നു
 ക്ഷാലനം ചെയ്തു. നന്നായിട്ടുണ്ടെന്നു
 ചേരിയിൽ വെള്ളം വെച്ചു. അന്നു തന്നെ അന്നു തന്നെ
 നൂലും ചുവപ്പുനൂലും തന്നെ ചിലപ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്നുണ്ടാൽ. ൧൨

ചൈതന്യത്തെ വെടിഞ്ഞു ചേട്ടയുമുപേക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ടിട്ടുവോൻ-
 ചെയ്തു. ഉള്ളോരേ ചിലാത്തവൃത്തിയും നേരത്തിലോർക്കുന്നപോൽ
 ചെയ്തിട്ടുണ്ടെല്ലാമുൾച്ചയോടുമെന്നും പ്രാപിച്ചവർ തന്റെ മുൻ-
 ചെയ്തിക്കാരത്രയമാം പുനർജനനീയിലെ നാകുന്നതിൻ യുക്തിപോൽ. ൧൩

“വായ്പും വാസനയേകനിൽത്തലയോതാ താഴ്ന്നിട്ടുലംചാഴ്ന്നു വോ-
 ന്നായ്ക്കണ്ടെന്നു വരുന്നതാകിലവനായിട്ടുണ്ടെന്നോമോമൽഫലം
 കായ്പ്പും കലമതിൽക്കലന്നു വിലസുന്നെച്ചിത്രയും ശുദ്ധമായ്-
 ത്തായ്പ്പും താതനുമുള്ളുമിജമതായ് തീരുന്നതിൻകാരണം. ൧൪

മുൻപേയുള്ളൊരു ജന്മമെന്നതുപരം നല്ലൊരു ശല്യാദിയാം
 പിൻപേയുള്ളതപത്യസഞ്ചയമിദ്രോമം നശിക്കും വിധേയ
 അൻപോലും കൃമികീടസ്പേപരമാണപാദ്യങ്ങളും മാത്രമാം”
 വൻപേറ്റും ചിലമീവിധത്തിലുമഭിപ്രായപ്പെടുത്തുന്നുണ്ടുപോൽ. ൧൫

എന്നാലിമ്മതമേതുമേ ശരിയതായ് വന്നിട്ടുകില്ലെന്നതാ-
 നിന്നാലോചന മാനസത്തിലുള്ളവാക്കുന്നുണ്ടു മേ പിന്നെയും
 നന്നായുള്ളൊരു ദിഗ്വനേത്രമിയലും നാനാമുനീശ്രോഷ്ടി-
 ണ്ണാനായ് ചൊല്ലിയചൊല്ലിനില്ല പഴുതെന്നല്ലാതെ ചൊല്ലാവതോ.

കിരീട്ടേറുമുഷിഞ്ഞ മുണ്ടുകൾകളഞ്ഞതൃന്തശോഭാവരം
 മാറിട്ടുണ്ടു നവീനമായ വസനം മത്ത്യാളി നിത്യം ഭൂവി
 മാറിടാതെ ഉപോലെ ജീവനിയയും ഗാത്രങ്ങളെപ്പത്തനായ്-
 പ്പേറിട്ടുണ്ടു ജഗത്തിലെന്നു പറയുന്നോരോ പുരാണങ്ങളിൽ. ൧൭

ഈവണ്ണം പറയുന്നവാക്കു ശരിയാണെന്നുള്ളതുനീടിൽ ഞാ-
 നീവണ്ണം പൃസനീപ്പതെത്തിനു വൃഥാ ചെയ്യും ധരിച്ചിടണം
 അ വിണ്ണോർപുരിതന്നിലോ ധരയിലോ ധാരാളമായ് ജന്മമ-
 ണ്ണീവണ്ണം മമ മേല്ക്കുമേലുമൊരുപോലുണ്ടാമകുണ്ഡാദരം. ൧൮

അർക്കം വിസ്മയമിങ്ങു സൂക്ഷ്മതയോടൊപ്പം വെളിപ്പെടുത്തുന്നതിൽ-
 തുല്യം ചേർന്നു. ചൈതന്യമെല്ലാമുണ്ടാലും നോക്കി വെളിപ്പെടുത്തുന്നതിൽ-
 ചിഹ്നം നൽകുന്നവരൻ ജഗതിയിൽപ്പാർക്കും സപമാഹാത്മ്യജ-
 ന്മാർക്കുണ്ടു കമനാശ്രയതപജ്ജനോരേക്കിൽ സഹിക്കുന്നതോ! ൧൯

മിണ്ടാതെൻറെയടുക്കലായ് മിഴികുകൂട്ടിടാതെകണ്ടെൻമുഖ-
ത്തുണ്ടാകുന്ന വികാരമൊക്കെ വഴിപോൽ സൂക്ഷിച്ചു വീക്ഷിച്ചിട്ടും
വെറുപ്പുവണിടുന്നിയാൾക്കു ബാത മജ്ജീവൻ പാമിച്ചിട്ടുപാ-
നുണ്ടാകും ക്ഷണകാലമേതുവിധമാമെന്നാകുമേതാകുമോ?

വൃദ്ധ.

അപ്പോളായതറിഞ്ഞുനാമികളുടൻ മാറത്തു താഡിച്ചുകൊ-
ണ്ടപ്പേരുംബാഹുളുഖമാൻ വിവിധം വാവിട്ടു രോദിച്ചിട്ടും
കോപ്പേലുമിഴിയായിട്ടും ദയീതയെൻ ദേഹത്തിലാഹന്തവീ-
ണുറപ്പു വെന്തുരുകിത്തദാ തലയറഞ്ഞെന്തൊന്നു ചെയ്യില്ലമോ! വൻ

ധാരാളം നയനത്തിൽനിന്നുമൊഴികിപ്പായുന്നൊരശ്രുക്കുറുപ്പു-
ണ്ടൊരാൽ ബന്ധുജനങ്ങൾവന്നവളെയും തെറെറന്ത മാറിക്രമാൽ
സാഹസനതമകൃത്യമൊക്കെ വഴിപോൽ ചെയ്തങ്ങടുപ്പിച്ചുടൻ
പാപാതെൻറെ ശരീരമച്ചിതയിൽ വച്ചപ്പോൾ ദഹിച്ചിട്ടിട്ടും.

അർ

അയ്യയ്യോ! ബത കൊണ്ടുപോയതെവിടേക്കാണെൻറെ ഭർത്താവുതൻ
മെയ്യയ്യോ! യിവളൊന്നുകൂടിയിഹകണ്ടാലെന്തു വൈഷമ്യമാം?
അയ്യയ്യോ! വിധിയേവമിത്രകുറിനം ചെയ്യുന്നതെന്തെൻമകൾ
അയ്യയ്യോ! തളരുന്നി, തെന്ത വിവിധം കേണീടുമെന്നാക്ഷിയാൾ.

അർ

എന്തിനച്ചുനെയീവിധത്തിലിവിടെക്കെട്ടിപ്പൊതിഞ്ഞൊട്ടുപേ-
മെന്താണിങ്ങുകുടിപ്പതെന്തപറന്നി, യെന്നവമെൻ ബാലകൻ
ചന്തച്ചുണ്ടുപൊച്ചിച്ചുകൊണ്ടുരുദയേ ചെണ്ണങ്ങൾ കണ്ണിൽപരം
ചിന്തിച്ചിന്തിയൊലിക്കമശ്രുനിയെ പ്രത്യക്ഷിയായ്ത്തിത്തിട്ടും.

അർ

പെട്ടെന്നെന്താടെ ദേഹമുഗ്രദഹനൻ കുത്തിദ്രവിക്കുന്നപോ-
ലൊട്ടേറുന്നൊരു ദുഃഖമായ ദഹനൻ മിത്രങ്ങൾ ചിത്തത്തെയും
തിട്ടം ഹന്ത! ദഹിക്കുമെങ്കിലുമുടൻ തീന്നീടുമേകൻ ക്രമാൽ
മുട്ടാതന്യനനേകകാലമഥ വാണീടാതൊഴിഞ്ഞിട്ടുമോ?

അർ

ദാഹാനന്തമസ്ഥലേ ക്ഷണമതിൽ സ്വീഹാതിമേകത്തൊടേ-
സ്വാഹാജാമമുഖീഗമിച്ചു പരമെൻദേഹാലതെൻമാനസേ
ഉശ്വാവസ്ഥയിലാക്കുമെല്ലൊഴുതെഴും മോഹാൽപതിക്കും തദാ
ബാഹിശയ്യയിൽവച്ചു ലോകമവളെഗ്രഹാന്തമേ ചേർത്തിട്ടും.

അർ

ഗാഢക്ലേശമിവണ്ണമെൻ മൃതിയതിൽക്കൈക്കൊള്ളുവാൻതക്കപോ-
ലുഡപ്രേമവിലാസമെന്നിൽ വഴിപോലേന്തെന്നൊരമൻകാന്തയാം
പ്രേശസംസ്രീമണിയും തഥാ സുചിരമീവസ്തുപാന്തവാസ്തുവ്യയായ്
ബാഹശ്രീയരുളുന്നൊരക്കമലയും തീന്നാശു നിന്നാത്തായ്.

അർ

ഇനോളം മനഃഭവസംഗമമിയന്നാനന്ദമാകുന്നപോൽ
തന്നോരെന്നപധാനമേ! ശയനമേ! സന്മഞ്ചമേ! മഞ്ചഃ
വന്നോലും വ്യഥതിത്തിടും വ്യജനമേ! ഭംഗംവിനാ നിങ്ങളുള-
ടിനോതു നവസാനയാത്രയിനി നാം ചേന്നിടുകില്ലെന്നമ.

൯൩

കുന്നാകും കളർകൊക്കയും കുടിലമായിട്ടും കൊടുങ്കാടൊ-
കുന്നാക്കത്തളമുലയും കലരമെന്നമ്മേ! സുഖം മേടിനീ!
നന്നായ് നിന്മടിതന്നിൽ ഞാനിതുവാമെന്തെക്കിളിച്ചീടിനേ-
നെന്നാലിനതു നിന്പോമതറിയിക്കുന്നപ മന്ദേതമം.

൯൪

എല്ലാലോകരെയും മനോജ്ഞകരുണാപിയ്യുഷവർണ്ണരുകൊ-
ണ്ടുല്ലാസേന മേിച്ചിടുന്ന ഭഗവൻ! സദർശപാ! ദൈവ മ!
ഇല്ലാ ദുഃഖമഹാസ്തവത്തിൽ മുഴുകിടുന്നോരെന്നിക്കിന്നു നീ-
യല്ലാതാശ്രയമെന്നതകമേ തോന്നാതിടന്നീടൊലാ.

൯൫

നീയെന്തു നിരപിക്കിലന്യഗതിയൊന്നില്ലാതെ ദുഃഖിക്കുമെൻ-
ജായയ്ക്കും തനയയ്ക്കുമിങ്ങനപദം ഭവുണ്ടു നൽകേണമേ
ആയാസങ്ങളൊഴിഞ്ഞുപിളകുറു പഠിച്ചൊന്നാമനാം നന്ദനൻ
ദശ്രയസ്സോറെ ലഭിച്ചതിന്നു കുശലം സദർശ! നൽകേണമേ!

൯൬

ദുഷ്ടന്മാരൊടു ചേർന്നമന്ദതയാം ദുഷ്ടിന്തിയേൽക്കാതെ നൽ-
ശിഷ്ടന്മാരൊടു കൂടി മൽസഹജരും സൽകീർത്തിപാത്രങ്ങളായ്
പുഷ്ടശ്രീയൊടു മേലുമി നിലയനം ഭംഗ്യാ ഭേച്ചിട്ടു പാ-
നിഷ്ടംചാലെയനഗ്രഹങ്ങളനിരം ലോകേശ! നൽകേണമേ!

൧൦൦

ഉൾക്കൊള്ളുന്നൊരു കേതിയോടു നിയതം സർവ്വേശ! ഗവണ്ണിയേ
സൽക്കർമ്മങ്ങൾ കഴിക്കുവാനമിവനുണ്ടായില കാലം വിഭോ!
ചൊൽക്കൊണ്ടീടിന സൽകൃപാമൃതവശാലിക്കണ്ട ഭാസൻപുരാ
കൈക്കൊണ്ടുള്ളൊരു ദുഷ്ടകൃതാവലി വോനൊക്കെസ്സഫിക്കേണമേ.

അകാശാദിസമസ്തഭൂതനിമയിൽ സർവ്വ ചിന്തിച്ചതി-
ന്നാകാത്തുള്ള വിധത്തിൽ വിങ്ങി വിലസും വിരൈപകവന്യാകൃതേ!
ശോകാവേശഹരപ്രഭാവഭവനശ്രീകാണ! ശ്രീനിയേ!
ലോകാധീശ! സനാതനാച്യുത! മനം വേകുണ മാഴ്കുണ ഞാൻ.

ഇത്യന്തർബ്ബഹ്ലചിന്തയേന്തിയവനസ്സന്താപവൻതീയിൽ ചി-
ണത്യന്തം ഘത! വെന്തനന്തരജരോഭോഭോണ ചേരുന്നപോൽ
കൃത്യംതാനരചെയ്തചേതന വെടിഞ്ഞപ്രാണവായുക്കുറുതൻ
ഗത്യന്തത്തിൽ നിറുത്തിനാൻ വസുമതീവാസം മഹാസൌഖ്യഭം.

൧൦൨

ആസന്നമരണ ചിന്താരോഗം

എല്ലാവർക്കുമിടയിലുള്ള മനുഷ്യഗതികൾ വന്നിടുന്നതും ഇതി-
ന്നില്ലാത്തതും അതുകൊണ്ട് സകലരും അന്ത്യമരണങ്ങളിൽ
ഉൾപ്പെടുന്ന മനുഷ്യവർഷം ജന്മത്തിനുശേഷമേ അന്ത്യമരണ
നല്ലാത്തതുമായ മരണമറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു മേവീടണം.

൧൦൨

സമാപ്തം.

ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ സകല അവകാശവും കൊല്ലം
“വിദ്യാഭിവാഞ്ചിനി” അച്ചുകൂടം ഉടമസ്ഥമാകുന്നു.

നോവലുകൾ.

രൂ. ണ. സ.

ദേശസേവിനി			
1-ാം ഭാഗം	4	0	0
2-ാം ഭാഗം	3	0	0
അജ്ഞാതരത്നം	1	0	0
നീലാംബുജം	1	2	0
കർമ്മഭൂമി	1	8	0
തൾമിണീഭായി	1	2	0
കീർത്തികേസരി	1	12	0
കായംകുളംതൃലോ	0	12	0
വീരബലി	0	12	0
ഇന്ത്യൻമുസ്ലീം			
മഹാരാണിമർദ്ദ	1	2	0
കമലം	1	2	0
നാരദകലയാമൃതം	0	15	0
ലക്ഷ്മിഅമ്മാൾ	2	0	0
വിശാഖൻ	2	0	0
ജയകേസരി	1	8	0
അനന്തമോഹനഭാസ്കര	1	14	0
മേജർ മാധവൻനായർ	1	8	0
കോമളസൈധം	1	8	0
ശരദ രണ്ടാംഭാഗം	2	4	0
പ്രേമലത	0	12	0
ദാക്ഷായണി	0	12	0
രജനി	0	12	0
നാണമ്മ	0	9	0
ഞാൻ കണ്ട ഇ. വി.	1	8	0
ചിരിയും ചിന്തയും			
1-ാം ഭാഗം	1	8	0
2-ാം ഭാഗം	2	0	0
പുകാരം	1	8	0
സുപ്രഭ 1-ാം ഭാഗം	1	4	0
2-ാം ഭാഗം	1	4	0

വേദാന്തപുസ്തകങ്ങൾ.

രൂ. ണ. സ.

വിവേകാനന്ദവിജയം			
1 പ്രസംഗങ്ങൾ	1	8	0
2 ആദേശവാണികൾ	1	8	0
3 ലേഖനങ്ങൾ	1	8	0
4 സംഭാഷണങ്ങൾ	1	2	0
5 ഉപദേശവാണികൾ	0	12	0
6 കത്തുകൾ	1	2	0
7 കവിതകൾ	0	4	0
1 മുതൽ 7 വരെ ഭാഗം			
ഒന്നായിവയൻറചെയ്തതു	7	0	0
ശ്രീരാമകൃഷ്ണചരിതാമൃതം			
1 ബാലകാണ്ഡം—			
കിശോരഭാവം	1	8	0
ടി സുന്ദരകാണ്ഡം—			
സായകഭാവം	1	8	0
ശ്രീരാമകൃഷ്ണചരിതാമൃതം			
ഉത്തരകാണ്ഡം—			
ആചാര്യഭാവം	1	8	0
ടി മൂന്നുകാണ്ഡങ്ങളും ഒന്നിച്ചു			
ചേർത്തു കാലിക്കോവയൻറ			
ചെയ്തതിന്റ	4	0	0
2 തതേപാപദേശകഥകൾ	0	12	0
3 മഹാവാക്യങ്ങൾ	1	2	0
4 ഉപദേശങ്ങൾ	1	2	0
5 ,,	1	2	0
6 ,,	1	2	0
വിവേകാനന്ദചരിതം	0	12	0
ഭഗവദ്ഗീത	1	0	0
ടി മൂലം വേക്കററുബുക്കു	0	4	0
ശ്രീരാമഗീത			
സവ്യംഖ്യാനം	1	2	0
ഉത്തരഗീത	0	6	0

അറിവുള്ള അജ്ഞാനികൾ

By

പുത്തേഴത്തു രാമമേനോൻ.

അറിവിലും അനുഭവത്തിലുംനിന്നു പിറവിയെടുത്ത ഒന്നാ ന്തരം മനു ലേഖനങ്ങൾ. പരിഷ്കാരത്തിന്റെ പേരിൽ ആധുനിക ലോകം കാട്ടിക്കൂട്ടുന്ന ഭ്രാന്തിന്റെ നഗ്നമായ ചിത്രങ്ങൾ ഈ പുസ്തകത്തിലുടനീളം നിഴലിട്ടിരിക്കുകയാണ്. സാഹിത്യോപാസകർ, മാഷ് ടീച്ചർമാർ, സമുദായസ്നേഹികൾ തുടങ്ങി എല്ലാ തരകളിലും പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഏതൊരാളും അവശ്യം അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ട അനേകം അമൂല്യോപദേശങ്ങൾ. 200-ൽ പരം പേജുകൾ. മനോഹരമായ പുറംകവർ. വില രൂ. 2.

ഇഴയാംപാറകൾ

By "പമ്മൻ"

മിന്നി മങ്ങുന്നതും പറഞ്ഞു മറയുന്നതുമായ അനവധി ഇഴയാംപാറകൾ നമ്മുടെ ചെറുകഥാപ്രസ്ഥാനത്തു സാർവത്രികമാണ്. ക്ഷണികജീവികളായ അവയുടെ മുമ്പിൽ ഇതിലെ ഓരോ കഥയും അനിഷേധ്യമായ ഓരോ ചോദ്യമിടുന്നുണ്ട്. കാലത്തിന്റെ കരിനിഴലിനു മറയ്ക്കാനാകാത്ത നിമവധി പരമാർത്ഥങ്ങൾ നമ്മുടെ പരിസരങ്ങളിൽ പച്ചചിടിച്ചു കിടപ്പുണ്ടെന്ന് നാം കാത്തു പോകുന്നു. എപ്പോൾ? കെല്പറ്റ തൂച്ചികയിൽക്കൂടി ഹൃദ്യമായ ഭാഷയിൽ മനുഷ്യനു ഇക്കിളി ചേർക്കുന്നതും മനസ്സാക്ഷിയെ പിടിച്ചുലയ്ക്കുന്നതുമായ പരമാർത്ഥ കഥാകഥനം നടത്തുന്തോൾ. അങ്ങിനെ ഒന്നിനൊന്നുത്തേജനവും വിജ്ഞാനവും നൽകുന്ന ഒന്നാ ന്തരം പത്തു ചെറുകഥകൾ! വില രൂപാ 1 ണ. 8.

ഭയങ്കര ഇരട്ടക്കൊലപാതകം

By പ്രസന്നൻ ജി. മുല്ലശ്ശേരി.

ഉണ്ടയില്ലാത്ത വെടികൾ "ഡിറക്ടീവ്"ലോകത്തു ഒട്ടനേകം പൊട്ടുന്നുണ്ട്. പക്ഷേ ഈ "ഇരട്ടക്കൊലപാതകം" സാധാരണ ഗതീയിൽ നമുക്കനുഭവപ്പെട്ടിട്ടുള്ള മറ്റേതിൽനിന്നും ഒരു വ്യത്യസ്തത ഉള്ളവായാണ്. അതുതന്നെ, അഭവേശവും, അനന്ദവും എന്നുവേണ്ടി അദ്വൈതം അമ്പരപ്പിക്കുന്ന സംഭവപരമ്പരകൾ നിരന്തരം നിറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഈ ഡിറക്ടീവ് നോവൽ വാസ്തവത്തിൽ ഒരു മഹാനേട്ടമാണ്. വില രൂ. 1 ണ. 8.

മാനേജർ, വി. വി. പ്രസ്സ്, കൊല്ലം.